

Ændrings- og Underændringsforslag:
Af S. Andersen, Breinholt, Brod, Dre-
sing, Hansen, Mogensen og Lar-
sen:

1) Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Forordningen af 25de Marts 1791 § 7 om Nedlæggelsen i visse Tilfælde af Bøndergaarde ophæves.

Ved Omdeling af Bøndergods bliver for Fremtiden at iagttage, at ingen Fæstegaards Tilliggende nedbringes til mindre Størrelse end 20 Tønder Land boniteret Jord til Parten 24. Fra denne Bestemmelse kan ikke ske Undtagelse ved Bevilling. Derimod skal den ikke være Godseiere, der i Genhold til tidligere Bevilling eller efter § 2 i Lov af 19de Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen, have Ret til at indtage Bønderjord til Benyttelse som Hovedgaardsjord, til Hinder i at udøve saadan Ret, selv om de derved ville komme til at nedbringe en Fæstegaards Tilliggende under den ovenfor fastsatte Grænse.

Den Jord, som ved Udstykning eller Omdeling stilles fra en Fæstetvang undergiven Bøndergaard, vedbliver at være fæstepligtig, naar dens Størrelse overstiger 1 Tønde Hartkorn. Det Samme skal og ellers være Tilfældet, hvis den ikke anvendes enten som Tillæg til bekvemt liggende jordløse Huse eller til særlige Huslodder til Bebyggelse. I sidste Tilfælde skulle Parcellerne være forsynede med fornøden Bygning inden 2 Aar, efter at Omdelingen har fundet Sted, under den i Forordningen af 3die December 1819 § 7 fastsatte Straf.

§ 2.

Den Jorddroten ved Forordning af 8de Juni 1787 og 27de September 1805 givne Ret til at indtage Fæstetjord til Skovs Op-
eløsning og Fredning kan kun benyttes, naar Gjennemsnittet af Jordens Skyldsatningsstart er 5 eller derunder, medmindre Jorddroten inden 1ste April 1873 for Indenrigsministeren godtgjør, at saadan Inddragning af Fæstetjord er nød-

vendig til Fuldførelsen af et efter en tidligere lagt Plan og før 1871 paabegyndt, men endnu ikke fuldført Skovanlæg.

§ 3.

Den til en Fæstegaard nu hørende Eng, Gjerdselv og Lørvækker maa ikke stilles derfra, medmindre Fraskillelsen sker ved Gaardens Afhændelse til Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, eller der ved Landvæsenkommissionens Kjendelse træffes saadan Bestemmelse, at det Fornødne af Eng, Gjerdselv og Lørv kan anses tilfikkret Gaarden i dens Tilliggende. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse paa Fæstegaarde, som ere afhændede til Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte. Ei heller skal Jorddroten kunne afhænde Gjerdselv eller Lørv fra et Fæstested til Andre end Fæstere selv, medmindre denne samtykker deri, eller Jorddroten ved Landvæsenkommissionens Kjendelse godtgjør, at det kan ske uden Skade for Stedets eget Behov.

§ 4.

Retten til i Genhold til Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19de Februar 1861 § 2 at indtage Bønderjord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord bortfalder for Fremtiden for de Giere af Bøndergods, som ikke forinden 1ste April 1873 for Indenrigsministeren have opgivet, hvilke Dele af Bøndergodset der er bestemt til Inddragning, og derhos inden 1ste April 1876 for Samme godtgjøre, at der er afhændet mindst en Femtedel af det den 19de Februar 1861 til Godset hørende Hartkorn i Overensstemmelse med Vilkaarene for denne Nets Erhvervelse.

Ligeledes bortfalder Retten til Inddragning af Bønderjord ifølge nævnte Lov for de Giere af Fæstegods, som ikke inden Udløbet af hvert efter 1ste April 1876 følgende Femaar for Indenrigsministeren oplyser, at der inden 1ste April 1881 til Fæstere eller deres Efterladte af de til Godset hørende Fæstegaarde er afhændet mindst $\frac{2}{5}$, inden 1ste April 1886 mindst $\frac{3}{5}$ og saa fremdeles.